

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30Nt/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112011769
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112011769.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a prísediacich Márie Kramárovej a Ing. Miloslava Lipovského, v trestnej veci ods. M. A., o žiadosti odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí dňa 2.5.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného M. A., nar. XX.X.XXXX na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 2T/75/2009, ktoré sa právoplatne skončilo dňa 16.6.2011

- rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.4.2011 sp.zn. 2T/75/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.6.2011 sp.zn. 6To/14/2011

ktorým bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania

- zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona,

a ktorým bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia zamieta, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Vo výroku uvedenými rozhodnutiami tunajšieho súdu a Krajského súdu v Trnave bol odsúdený M. A. právoplatne uznaný za vinného zo spáchania vyššie uvedeného zločinu, za ktoré bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený podal na tunajšom súde žiadosť o povolenie obnovy konania, ktoré odôvodnil poukazom na nález ústavného súdu zo dňa 28.11.2012 sp.zn. PL.US 106/2011, ktorým súd zrušil asperačnú zásadu. Podľa názoru odsúdeného bol podľa tejto zásady odsúdený protiústavne a žiada v obnovenom konaní o uloženie nižšieho trestu.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 395 Trestného poriadku obnova konania v neprospech obvineného je vylúčená, ak

- a) trestnosť činu zanikla,
- b) sa na trest vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky,
- c) obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho

Podľa § 396 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

- 1) Obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.
- 3) V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='22.12.2011'>.

Po preskúmaní podaného návrhu súd zistil, že návrh na obnovu konania podal odsúdený, ktorý je na podanie takéhoto návrhu oprávnenou osobou, návrh smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je prípustná obnova konania a zároveň nie je obnova konania vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku; sú teda splnené formálne predpoklady na meritórne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012 sp.zn. PL. ÚS 106/2011-85 súd takto rozhodol: V § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky Ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Od okamihu vyhlásenia nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov SR (21.12.2012) stratila citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona účinnosť.

V čase podania návrhu na obnovu konania teda existovala nová skutočnosť, neznáma súdu v čase, keď rozhodoval o vyššie uvedenom treste pre odsúdeného, pričom touto je práve vyššie citovaný nález ústavného súdu, ktorý okamihom jeho vyhlásenia spôsobil zmenu právnej normy, ktorou sa súd riadil pri ukladaní trestu. Tým je naplnený prvý predpoklad na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Ďalším predpokladom na povolenie obnovy konania je, že táto nová skutočnosť alebo dôkaz by mohli sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

- odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo
- vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo
- uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo
- vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd je toho názoru, že oba uvedené predpoklady, teda 1. existencia novej, skôr neznámej skutočnosti alebo dôkazu a 2. spôsobilosť tejto novej skutočnosti alebo dôkazu privodiť iné rozhodnutie o vine alebo (zostručnene) iné rozhodnutie o treste, musia byť súčasne splnené na to, aby bolo možné vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania. Súd sa nestotožňuje s názorom odsúdeného, ktorým odôvodnil sťažnosť proti tomuto uzneseniu, podľa ktorého návrhu základe znenia ust. § 41b ods.

1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov podľa ktorého, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku. Citované ustanovenie zákona č. 38/1993 Z.z. je potrebné vykladať v súvislosti s ustanoveniami tretieho oddielu ôsmej hlavy Trestného poriadku upravujúcimi obnovu konania, keď tento zákona nie je vo vzťahu k Trestnému poriadku špeciálnym predpisom, ktorého použitie by malo prednosť pred ustanoveniami Trestného poriadku. Navyiac, uvedené ustanovenie zákona č. 38/1993 Z.z. je účinné od 22.12.1995, pričom predmetné ustanovenia Trestného poriadku, upravujúce podmienky povolenia obnovy konania sú účinné od 1.1.2006. Ustanovenia Trestného poriadku sú tak vo vzťahu k ustanoveniam zákona č. 38/1993 Z.z. zákonom novším, oba právne predpisy sú rovnakej právnej sily a preto je potrebné pri úvahe o vzájomnom vzťahu týchto dvoch noriem uplatniť princíp lex posterior derogat legi priori (t.j. ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov <http://sk.wikipedia.org/wiki/Pr%C3%A1vny_predpis>, alebo dvoch rôznych verzií toho istého právneho predpisu, prednosť má neskoršie, novšie ustanovenie).

Riadiac sa uvedenými úvahami súd skúmal, či sú naplnené oba vyššie uvedené predpoklady na povolenie obnovy konania.

Z vyššie uvedených alternatív v tomto konkrétnom trestnom konaní vedenom proti odsúdenému prichádza do úvahy tá, podľa ktorej by v prípadnom obnovenom konaní strata účinnosti časti ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona mohla prívodiť odsúdenému priaznivejšie rozhodnutie o treste. Súd teda skúmal, aký trest by odsúdenému mohol byť uložený v obnovenom trestnom konaní a či pri porovnaní takéhoto do úvahy pripadajúceho „nového“ trestu s pôvodne uloženým trestom existuje zrejmy nepomer k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výške 6 rokov a 10 mesiacov.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21.12.2012 súd ukladal odsúdenému trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe 6 rokov 10 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom v čase vydania tohto uznesenia by súd v obnovenom konaní mohol odsúdenému uložiť trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe 3 roky až 10 rokov 8 mesiacov. Polovica tejto trestnej sadzby je 6 rokov 10 mesiacov.

Pri riešení otázky, uloženie akého trestu by prichádzalo v obnovenom konaní do úvahy súd bral ne zreteľ najmä osobu páchatela a okolnosti spáchania trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že pred odsúdením, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania bol v období rokov 1995 až 2008 šesťkrát odsúdený, z toho v piatich prípadoch na nepodmienečný trest odňatia slobody a v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody. Jeho predchádzajúce odsúdenia boli prevažne v piatich prípadoch pre majetkovú a v jednom prípade pre násilnú trestnú činnosť. Jeho v poradí posledné odsúdenie, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania je zločin lúpeže. Z pohľadu predchádzajúcich posledných troch odsúdení je zrejmé, že závažnosť trestnej činnosti odsúdeného sa podstatne zvýšila a to napriek predchádzajúcim odsúdeniam, ako i výkonu nepodmienečných trestov odňatia slobody. Odsúdený je kriminálne narušenou osobou a úvaha o tom, že na naplnenie účelu trestu by u neho postačovalo uloženie kratšieho trestu odňatia slobody (v dolnej hranici trestnej sadzby) je neudržateľná.

Berúc do úvahy všetky tieto okolnosti dospel súd k záveru, že u odsúdeného by i v obnovenom konaní prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výmere pri polovici trestnej sadzby (čo je 6 rokov 10 mesiacov). Pôvodne uložený trest tak nie je v zrejmom nepomere ani k závažnosti činu, ani k pomerom páchatela. Na základe uvedených skutočností súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať troch dní od oznámenia uznesenia cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia.